

[RECYDYWA *sb f*

e oraz a jasne.

sg N recydywa. ◇ A recydywę.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Nawrót choroby; recidivus morbus, reversio februm, nova temptatio morbi Cn [febres recidivae dicuntur, in quos secundo recidimus Calep]: niechay iedno obnidzie sie we wszytkim przystoynie, [...] á zázwdy potym pobożnie, á bez obzárstwá y nierządu żywie, y recidiuá nie przyydzie *OczkoPrzymiot* 85, 85; *Azafz lekárstwo Lekarz mocne czyni dla tego y dáie tobie/ ábyś thy iuż od choroby będącz vzdrowiony/ miał zálię ná recydywę zárabiać/ ázafz nie dla tego/ ábyś będąc zdrowszy iuż strzegł fie przyczyny choroby ábyś nie vmárł GilPos* 140v.

Przen: Ponowne popelnienie tego samego występku, grzechu [recidiva Łac sr]: Pogniły blizny moje. [*Ps* 37/6]) *Stąd widzimy/ iż trudniejszy iest vzdrowienie grzech powtarzającego. (marg) Recidiwá gorłza. (-) WujPs* 72.

Zwrot: »wpaść w recydywę«: jako też za pirwszym Gołkowskiego występkiem chciał beł lżej sobie począc, teraz, iż znowu wpadł w recydywę, już się mu nie godzi, jedno animadvertere *PiotrDzien* 330.

PP